

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE-EN INVALIDITEITSVERZEKERING

Openbare instelling opgericht bij de wet van 9 augustus 1963
Tervurenlaan 211 - 1150 Brussel

Dienst Geneeskundige Verzorging

WERKGROEP VERZEKERBAARHEID

Nota WGV 2013/10add

Brussel, 22 mei 2014

BETREFT : inschrijving als gerechtigde resident, als echtgenoot persoon ten laste of als kind persoon ten laste – overzicht reglementering

INHOUD :

O.C.M.W.'s melden problemen bij de inschrijving van personen bij een verzekeringsinstelling.

De problemen betreffen:

- het in aanmerking nemen door de verzekeringsinstelling van de bijlage 15 bij het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- de inschrijving als echtgenoot ten laste op basis van de huwelijksakte;
- de inschrijving van kinderen als persoon ten laste.

Volgens de O.C.M.W.'s heeft deze situatie tot gevolg dat zij kosten voor geneeskundige verzorging moeten dragen die eigenlijk door een verzekeringsinstelling hadden moeten worden ten laste genomen.

OPDRACHT VAN DE WERKGROEP :

De werkgroep wordt verzocht een advies te geven over de nota.

TREFWOORDEN :

Inschrijving

PB

Bijlage

A) Uiteenzetting problematiek

O.C.M.W.'s melden dat zij moeilijkheden ondervinden om personen in te schrijven bij een verzekeringsinstelling.

Ze verwijzen naar:

- het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994
- de Omzendbrief VI nr. 2010/226-3991/219 van 15 juni 2010
- het koninklijk besluit van 26 februari 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994
- het koninklijk besluit van 12 november 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

om aan te kaarten dat er problemen bestaan bij:

- het in aanmerking nemen van de bijlage 15 bij het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
- de inschrijving als echtgenoot ten laste op basis van de huwelijksakte;
- de inschrijving van kinderen als persoon ten laste.

De problemen betreffen vreemdelingen die niet in aanmerking kwamen voor een hoedanigheid binnen de verplichte ziekteverzekering, maar door een wijziging in hun verblijfssituatie (bijv. erkenning als vluchteling) wel verzekeraar worden bij een ziekenfonds.

De O.C.M.W.'s verklaren dat bepaalde ziekenfondsen weigeren om over te gaan tot inschrijving totdat de persoon waarvoor de inschrijving wordt gevraagd in het vreemdelingenregister staat ingeschreven. En het ziekenfonds eist dat een bewijs van gezinssamenstelling van de gemeente en een elektronische vreemdelingenkaart wordt overgelegd.

De O.C.M.W.'s hebben aan de Dienst meerdere gevallen overgemaakt. We behandelen het geval waarin het aangebrachte probleem het duidelijkst wordt naar voren gebracht.

Het voorbeeld betrof een dame van buitenlandse origine die werd erkend als vluchteling en op basis van haar inschrijving in het vreemdelingenregister en elektronische vreemdelingenkaart B werd aangesloten bij een verzekeringsinstelling. Met de hulp van ngo's werden haar vier kinderen naar België overgebracht. Hiervoor werden voor de kinderen paspoorten aangemaakt voorzien van een visum type D gezinshereniging en internationale doorlaatbewijzen. De kinderen zijn ook in het bezit van uittreksels van hun geboorteaktes die de band van afstamming met hun moeder bewijzen. Aan de hand van al deze documenten bood de moeder zich aan bij de gemeente om haar kinderen te laten inschrijven in het vreemdelingenregister. De gemeente leverde voor de kinderen een bijlage 15 af, in afwachting van de inschrijving in het vreemdelingenregister. De moeder vroeg onder voorlegging van de bijlages 15 en alle andere documenten (paspoorten, internationale doorlaatbewijzen, uittreksels geboorteaktes) aan haar verzekeringsinstelling om haar kinderen te haren

laste in te schrijven. De verzekeringsinstelling weigerde bij gebrek aan bewijs van gezinssamenstelling uitgereikt door de gemeente en elektronische vreemdelingenkaarten voor de kinderen. Pas bij haar derde contact met de verzekeringsinstelling leverde deze een schriftelijk stuk af met vermelding van de ontbrekende documenten. Op de hoogte gebracht van de situatie, nam het O.C.M.W. contact op met de verzekeringsinstelling en kreeg zij als antwoord dat alle vereiste documenten waren binnengebracht. 15 dagen later werd het inschrijvingsformulier ingediend en werden de kinderen ingeschreven als persoon ten laste.

De O.C.M.W.'s voeren aan dat zij door deze handelswijze van bepaalde ziekenfondsen financiële schade ondervinden. In het aangehaalde voorbeeld diende het O.C.M.W. door de vermeende laattijdige inschrijving van de kinderen door het ziekenfonds medische kosten ten laste nemen. Voor deze medische kosten kan zij niet rekenen op dekking door de Federale Staat (POD Maatschappelijke Integratie) aangezien de personen verzekeraar zijn in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging.

B) Overzicht reglementering

Alvorens het hierboven vermelde concreet geval aan een onderzoek te onderwerpen, acht de Dienst het nuttig om kort een overzicht te geven van de toepasselijke reglementering waarnaar de O.C.M.W's verwijzen.

Hier onder volgt aldus een overzicht van de toepasselijke reglementering inzake de hoedanigheid van a) gerechtigde resident (persoon ingeschreven in het rijksregister), van b) echtgenoot/echtgenote ten laste en van c) kind ten laste.

a) Inschrijving als gerechtigde resident

Artikel 32, eerste lid, 15° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna de gecoördineerde wet) geeft aan dat “*de personen die zijn ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen*” rechthebbende zijn op de prestaties van de verplichte ziekteverzekering.

Zijn evenwel uitgesloten van de hoedanigheid van ‘persoon ingeschreven in het Rijksregister’ volgens dezelfde wetsbepaling:

- de personen die recht hebben of kunnen hebben op geneeskundige verzorging krachtens een andere Belgische of buitenlandse regeling inzake verzekering voor geneeskundige verzorging, en
- de vreemdelingen die niet van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk zijn toegelaten of die niet zijn gemachtigd tot vestiging of tot een verblijf van meer dan zes maanden.

In artikel 128quinquies van het koninklijk besluit¹ van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna het KB van 3 juli 1996) wordt verder gepreciseerd dat volgende categorieën personen niet zijn uitgesloten van de hoedanigheid van ‘persoon ingeschreven in het Rijksregister’:

---

¹ Art. 32, eerste lid, 15° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 geeft aan de Koning de bevoegdheid om de bovenvermelde uitsluiting voor bepaalde categorieën en eventueel voor een bepaalde periode niet van toepassing te verklaren of uit te breiden.

- de vreemdelingen die, van rechtswege, toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk;
- de vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf voor een onbepaalde duur of die gevestigd zijn in het Rijk;
- de kandidaat vluchtelingen waarvan de aanvraag ontvankelijk werd verklaard door de Dienst vreemdelingenzaken of door het Commissariaat generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen²;
- de personen die, in afwachting van hun inschrijving in het Rijksregister van de natuurlijke personen, aantonen dat zij de verklaring hebben verricht, bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 met betrekking tot de bevolkingsregisters en de vreemdelingenregisters, door middel van een getuigschrift van de gemeentelijke overheid of door middel van elk ander bewijsmiddel dat als dusdanig erkend wordt door de Leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle;
- de kinderen die op het moment van de aankomst in België de leeftijd van 18 jaar niet hebben bereikt en de personen die hen begeleiden van wie wordt aangetoond dat ze tot het Belgisch grondgebied zijn toegelaten vanaf 14 januari 2009, voor de duur van de zorgen in het kader van de door de Belgische Regering georganiseerde evacuatieoperatie van kinderen die gewond werden in de gevechten van Gaza.

Omzendbrief VI nr. 2010/226-3991/219 van 15 juni 2010³ gaat, zoals de titel van de omzendbrief aangeeft, in op de *Bewijsmodaliteiten voor de inschrijving in de hoedanigheid van ingeschrevene in het Rijksregister, bedoeld bij artikel 32, eerste lid, 15° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994*. Ze heeft aldus enkel betrekking op de hoedanigheid van gerechtigde resident en dus niet op de andere hoedanigheden waaronder deze van persoon ten laste.

Grosso modo komt de omzendbrief erop neer dat een vreemdeling een elektronische vreemdelingenkaart (A, B, C, D, E, E+, F, F+, H) moet voorleggen aan een verzekeringsinstelling om ingeschreven te kunnen worden als gerechtigde 'persoon ingeschreven in het Rijksregister'. Deze kaart levert aldus het bewijs van inschrijving in het Rijksregister.

Kandidaat vluchtelingen met een ontvankelijke asielaanvraag dienen hiervan dan weer het bewijs te leveren door het voorleggen aan een verzekeringsinstelling van een bijlage 25 of 26 afgeleverd vóór 1 juni 2007 in combinatie met een attest van immatriculatie model A of door een afdruk van code 206 van het Rijksregister (wachtregister).

Personen die in afwachting zijn van hun inschrijving in het Rijksregister van de natuurlijke personen leveren op hun beurt het bewijs dat zij de verklaring hebben verricht bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 met betrekking tot de bevolkingsregisters en de vreemdelingenregisters door het overleggen aan een verzekeringsinstelling van een document bijlage 15, eerste hokje, vierde hokje, zesde hokje (met bijkomende voorwaarden) en zevende hokje, van het koninklijk

---

² Door de afschaffing van de tweedeling van de asielprocedure in een ontvankelijkheidsfase en een fase ten gronde met ingang van 1 juni 2007 is deze bepaling grotendeels zonder voorwerp geworden.

³ Werd vervangen door omzendbrief VI nr. 2013/262-3991/238 van 30 juli 2013, die op zijn beurt door de Dienst voor Administratieve Controle zal worden aangepast ingevolge wijzigingen van de vreemdelingenwetgeving, o.a. wat de bijlage 15 betreft.

besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Een bijlage 15 geldt als bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister/bevolkingsregister wanneer het wordt afgeleverd :

- in het kader van zijn (haar) vestigingsaanvraag of aanvraag voor het verkrijgen van de status van EG-langdurig ingezetene (1° hokje)
- in het kader van zijn (haar) aanvraag tot duurzaam verblijf (4° hokje)
- om zich te laten inschrijven (6° hokje) in combinatie met :
  - een bewijs van erkende vluchteling, afgeleverd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;
  - een geldig visum type D;
  - een geldige beroeps- of arbeidskaart, medisch attest en uittreksel uit het strafregister;
  - een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de betrokkene een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister (BIVR) kan bekomen (bv. in het kader van de procedure slachtoffer mensenhandel of in het kader van een aanvraag 9ter of 9bis...).
- om zijn/haar verblijfsvergunning/vestigingsvergunning af te halen (7° hokje)
- om zijn/haar elektronische vreemdelingenkaart af te halen (7° hokje)

Sinds het KB van 15 augustus 2012 tot wijziging van het voormelde KB van 8 oktober 1981 wordt een bijlage 15 ook afgeleverd aan vreemdelingen die tijdig (d.i. tussen de 45ste en 30ste dag vóór de vervaldatum) de hernieuwing van hun verblijfstitel hebben aangevraagd.

b) Inschrijving als echtgenoot/echtgenote ten laste

Op grond van artikel 123, eerste lid, 1. van het KB van 3 juli 1996 kan de echtgenoot/echtgenote van een gerechtigde te haren/zijnen laste worden ingeschreven bij een verzekeringsinstelling.

Daartoe moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan, waar onder samenwonen. Artikel 124, §2 van het KB van 3 juli 1996 bepaalt immers dat de echtgenoot/echtgenote deel moet uitmaken van het gezin van de gerechtigde, hetgeen betekent dat zij dezelfde hoofdverblijfplaats moeten hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

§3 van artikel 124 van het KB van 3 juli 1996 preciseert daarbij dat het bewijs van het in § 2 bedoeld samenwonen, volgt uit de informatie die is bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en die bij het Rijksregister is verkregen.

Het tweede lid van §3 van voormeld artikel 124 bevat echter een uitzondering voor de echtgenoot/echtgenote door aan te geven dat de huwelijksakte als bewijs van het samenwonen van de echtgenoten kan dienen in afwachting van de aanpassing van de vorenbedoelde gegevens van het Rijksregister ten gevolge van de samenwoning. Uit deze laatste zinsnede moet worden begrepen dat de echtgenoot/echtgenote van een gerechtigde ingeschreven kan worden als persoon ten laste aan de hand van de huwelijksakte, op voorwaarde dat beide echtgenoten effectief in België verblijven en de registratie van hun samenwoning in het Rijksregister effectief werd gevraagd bij

de gemeente. Dit laatste kan worden aangetoond door eender welk document van het gemeentebestuur, en ook door de desgevallend afgeleverde bijlage 15.

c) Inschrijving als persoon ten laste van een kind

Artikel 123, eerste lid, 3. van het KB van 3 juli 1996 bepaalt dat de volgende kinderen, jonger dan 25 jaar, aanspraak kunnen maken op de hoedanigheid van persoon ten laste:

“a) de kinderen en geadopteerde kinderen van de gerechtigde of werknemer en zij in wier geboorteakte dezes naam is vermeld;

b) de kinderen en geadopteerde kinderen van de echtgenoot van de gerechtigde en zij in wier geboorteakte de naam van die echtgenoot is vermeld wanneer de echtgenoot voor hun onderhoud instaat;

c) de kinderen en geadopteerde kinderen van de in punt 2 of 4 bedoelde persoon ten laste van de gerechtigde en zij in wier geboorteakte de naam van die persoon is vermeld wanneer die persoon voor hun onderhoud instaat;

d) de kleinkinderen en achterkleinkinderen van de gerechtigde of werknemer, van zijn echtgenoot of echtgenote of van de in punt 2 en 4 bedoelde persoon, wanneer die gerechtigde of werknemer voor het onderhoud van die kinderen instaat;

e) de kinderen, de kleinkinderen en achterkleinkinderen van de echtgenoot of echtgenote van de gerechtigde of werknemer of die van de in punt 2 en 4 bedoelde persoon, als bedoeld in de bepalingen onder b), c) en d) voor wier onderhoud die gerechtigde of werknemer instaat na het overlijden van die echtgenoot of echtgenote of van die persoon;

f) de kinderen, die hun hoofdverblijfplaats in België hebben en niet gevisieerd zijn onder de punten a) tot e), voor wie de gerechtigde, de echtgenoot van de gerechtigde of de in punt 2 of 4 bedoelde persoon ten laste van de gerechtigde instaat voor het onderhoud in de plaats van de vader, moeder of andere persoon die zulks normaal zou moeten doen. Het bewijs van de verblijfplaats in België volgt uit de informatie die is bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en die is verkregen bij het Rijksregister of uit alle bewijsmiddelen, afgeleverd door een Belgische overheid en als dusdanig erkend door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle”.

Overeenkomstig artikel 124, §2, tweede lid van het KB van 3 juli 1996 dienen kinderen, in tegenstelling tot de echtgenoot (zie supra), niet samen te wonen met hun ouders om aanspraak te maken op de hoedanigheid van persoon ten laste. Om als kind te worden ingeschreven ten laste van de echtgenoot, levenspartner of ascendent van een ouder, dient deze laatste persoon in te staan voor zijn onderhoud. Het tweede lid van artikel 123 van het KB van 3 juli 1996 bepaalt in dit verband dat *“Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht in te staan voor het onderhoud van het kind, de persoon die met het kind samenwoont. Het bewijs van dat samenwonen volgt uit de informatie bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en die is verkregen bij het Rijksregister. Wat betreft de kinderen die niet zijn ingeschreven in het Rijksregister, volgt het bewijs van het samenwonen uit alle bewijsmiddelen als dusdanig erkend door de Leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle.”*

Om als kind te worden ingeschreven als persoon ten laste, is steeds een band van verwantschap of aanverwantschap tussen het kind en de gerechtigde vereist, behalve in één geval, met name het kind als bedoeld in artikel 123, eerste lid, 3., f) van het KB van 3 juli 1996, waarvoor uitdrukkelijk wordt aangegeven dat zij hun hoofdverblijfplaats moeten hebben in België, waarbij artikel 123, eerste lid, 3. f) van

het KB van 3 juli 1996 aangeeft dat “het bewijs van de verblijfplaats in België volgt uit de informatie die is bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en die is verkregen bij het Rijksregister of uit alle bewijsmiddelen, afgeleverd door een Belgische overheid en als dusdanig erkend door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle”..

Om voor de Belgische verplichte ziekteverzekering –budgettair gesproken– ondraagbare “medische shopping” te vermijden, werd de inschrijving in het Rijksregister van de natuurlijke personen voor deze kinderen in principe noodzakelijk geacht. Sinds de hervorming van de verzekeraarbaarheid op 1 januari 1998 bestaat immers nog enkel de leeftijdsvereiste voor de kinderen persoon ten laste (geen samenwoningsvereiste en geen inkomensvoorwaarde), zodat, bij gebreke van deze voorwaarde van inschrijving in het Rijksregister van de natuurlijke personen, elke minderjarige vreemdeling die geneeskundige verzorging behoeft, deze gemakkelijk zou kunnen verkrijgen ten laste van België.

Een ander bewijsmiddel van verblijf in België is evenwel mogelijk als het wordt afgeleverd door een Belgische overheid en als dusdanig erkend is door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle van het RIZIV. Het gebruik van de term “verblijfplaats” (en niet de term “verblijf”) drukt duidelijk het idee uit dat het kind de bedoeling heeft zich te vestigen in België en niet terug te keren naar zijn land na de noodzakelijke zorgen te hebben verkregen.

C) Toepassing reglementering op het voormelde voorbeeld van het O.C.M.W.

In het voormelde voorbeeld van het O.C.M.W. gaat het over de inschrijving van kinderen ten laste van hun moeder die als gerechtigde is ingeschreven bij een verzekeringsinstelling.

Het O.C.M.W. hekelt het feit dat de verzekeringsinstelling heeft geweigerd om de kinderen in te schrijven als persoon ten laste omdat er voor de kinderen nog geen elektronische vreemdelingenkaarten werden afgeleverd door de gemeente en omdat er geen bewijs van gezinssamenstelling van de gemeente werd overgemaakt.

In dit verband dient opgemerkt te worden dat artikel 252, eerste lid van het KB van 3 juli 1996⁴ aangeeft dat de inschrijving als persoon ten laste gebeurt na overmaking van een inschrijvingsformulier “*welke een bulletin bevat met de samenstelling van het gezin*”.

Hieraan wordt onmiddellijk toegevoegd dat “*De authenticiteit van de daarop vermelde inlichtingen worden nagegaan door de afgevaardigde van de verzekeringsinstelling*”. Aldus dient de verzekeringsinstelling na te gaan of de gezinssamenstelling zoals vermeld op het inschrijvingsformulier met de werkelijkheid overeenstemt.

---

⁴ **Art. 252.**

“*Om een verzekeringsinstelling te kiezen, geven de in artikel 32, eerste lid, 1° tot 16°, 18°, 20° tot 22° van de gecoördineerde wet vermelde rechthebbenden, aan een ziekenfonds, aan een Gewestelijke dienst van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering of aan de Kas der geneeskundige verzorging van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen een aanvraag om inschrijving naar model in bijlage I bij dit besluit af welke een bulletin bevat met de samenstelling van het gezin. De authenticiteit van de daarop vermelde inlichtingen worden nagegaan door de afgevaardigde van de verzekeringsinstelling*”.

[...]

Bij gebrek aan samenwoningsvoorwaarde voor kinderen om persoon ten laste te zijn, houdt deze verplichting in het aangehaalde voorbeeld in dat de verzekeringsinstelling dient na te gaan of er een band van verwantschap bestaat tussen de moeder (gerechtigde) en de kinderen.

Bij voorlegging van uittreksels van geboorteakten⁵, zoals in casu, dient de verzekeringsinstelling te concluderen dat deze band van verwantschap bestaat en de kinderen aldus beschikken over de hoedanigheid van persoon ten laste zoals bedoeld in artikel 123, eerste lid, 3., a), indien zij jonger zijn dan 25 jaar.

Het feit dat de moeder van de kinderen als gerechtigde niet in staat is om voor haar kinderen elektronische vreemdelingenkaarten en een bewijs van gezinssamenstelling afgeleverd door de gemeente over te leggen, speelt hierbij geen enkele rol, evenmin als het feit dat haar kinderen (nog) niet zijn ingeschreven in het vreemdelingenregister. Kinderen zijn als persoon ten laste immers vrijgesteld van de samenwoningsvoorwaarde (zie supra).

Wel was het ziekenfonds in het aangehaalde voorbeeld niet verplicht om de moeder van de kinderen een ontvangstbewijs te bezorgen van de mondelinge aanvraag om inschrijving. Artikel 252, tweede lid van het KB van 3 juli 1996⁶ legt een dergelijke

---

⁵ De documenten afgegeven in een vreemd land moeten worden gelegaliseerd en vertaald. Naargelang het land van herkomst zijn de formaliteiten verschillend (deze worden bepaald door internationale verdragen). Voor de volgende landen geldt een vrijstelling van legalisatie: Bosnia-Herzegovina, Denemarken, Duitsland, Frankrijk (ook overzeese gebieden), Great-Brittan, Groot-Hertogdom Luxemburg, Israel, Italië, Kroatië, Macedonië, Monaco, Nederland (ook Nederlandse Antillen, Aruba), Oostenrijk, Portugal, Slovaakse Republiek, Slovenië, Spanje (ook Canarische eilanden) (meertalige uittreksels), Tsjechische Republiek, Turkije, Zweden, Zwitserland. Zijn eveneens vrijgesteld van iedere legalisatie de meertalige uittreksels uit de akten van de burgerlijke stand afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van Turkije in het Belgische Koninkrijk voor zover zij zijn opgesteld op het formulier waarin de Overeenkomst van Parijs van 27 september 1956 betreffende de afgifte van bepaalde uittreksels van de burgerlijke stand bestemd voor het buitenland voorziet.

De uittreksels uit akten van de burgerlijke stand afgegeven door de landen gebonden door de Overeenkomst van Den Haag van 5 oktober 1961 tot afschaffing van het vereiste van legalisatie van buitenlandse openbare akten (onder meer Amerikaans-Samoa, Andorra, Anguilla, Antigua en Barbuda, Argentinië, Armenië, Australië, Bahama's, Barbados, Belize, Bermuda, Botswana, Brunei-Darussalam, Carolinen, Caymaneilanden, Cyprus, El Salvador, Falklandeilanden, Fidji, Finland, Gibraltar, Griekenland, Guam, Hawaï, Hongarije, Hong Kong, Japan, Lesotho, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Maagdeneilanden (Amerikaanse & Britse), Macau, Malawi, Malta, Marshalleilanden, Mauritius, Mexico, Monserrat, Niue, Noorwegen, Panama, Pitcairneilanden, Porto-Rico, Russische Federatie, Samoa, San Marino, Seychellen, Sint Helena, Stille Oceaan (gebieden afhankelijk van Australia), Suriname, Swaziland, Tonga, Turks en Caicos, Venezuela, Verenigde Staten van Amerika, Wit-Rusland, Zuid-Afrika) moeten door de bevoegde plaatselijke autoriteiten worden voorzien van de apostille zoals bepaald bij deze overeenkomst, behalve wanneer het Belgische Koninkrijk met een van deze landen is gebonden door een overeenkomst houdende vrijstelling van legalisatie.

⁶ **Art. 252**

*“Om een verzekeringsinstelling te kiezen, geven de in artikel 32, eerste lid, 1° tot 16°, 18°, 20° tot 22° van de gecoördineerde wet vermelde rechthebbenden, aan een ziekenfonds, aan een Gewestelijke dienst van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering of aan de Kas der geneeskundige verzorging van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen een **aanvraag om inschrijving naar model in bijlage I bij dit besluit** af welke een bulletin bevat met de samenstelling van het gezin. De authenticiteit van de daarop vermelde inlichtingen worden nagegaan door de afgevaardigde van de verzekeringsinstelling.*

De verzekeringsinstelling moet de rechthebbende ontvangst berichten van elke aanvraag om inschrijving en hem binnen één maand kennis geven van haar afwijzing of haar aanvaarding.

verplichting enkel op in geval een formulier van inschrijving wordt overgemaakt aan de verzekeringsinstelling. Ook het Handvest van de sociaal verzekerde vermeldt de verplichting om een ontvangstbewijs af te leveren louter in geval van een schriftelijk verzoek⁷.

Ook de beslissingstermijnen, vervat in artikel 252, tweede lid van het KB van 3 juli 1996 of nog in het Handvest van de sociaal verzekerde (zie artikel 10) gelden enkel in geval van een schriftelijke aanvraag om inschrijving.

In het voorbeeld van het O.C.M.W. werd de schriftelijke aanvraag om inschrijving van de kinderen door de moeder nagenoeg onmiddellijk gevolgd door een positieve beslissing.

Wanneer een aanvraag tot inschrijving mondeling wordt gedaan, moeten de ziekenfondsen, overeenkomstig de geest van het Handvest van de sociaal verzekerde, enerzijds de persoon informeren over de stappen die zij moet ondernemen om zich in te schrijven en anderzijds spontaan al het mogelijke doen om deze inschrijving te realiseren.

Ten slotte moet er nog worden gewezen op artikel 252, vijfde lid van het KB van 3 juli 1996 dat aangeeft dat “*de inschrijving van de persoon ten laste [heeft] uitwerking op de dag dat de hoedanigheid van persoon ten laste verworven werd*”. Een kind verwerft de hoedanigheid van persoon ten laste van zijn ouder bij de geboorte. In het voorbeeld van het O.C.M.W. kan de inschrijving van de kinderen evenwel slechts uitwerking hebben vanaf de aankomst van de kinderen op het Belgisch grondgebied aangezien de Belgische ziekteverzekering in principe geen buitenlandse prestaties ten laste neemt (zie artikel 136 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). Het O.C.M.W. kan de medische kosten die zij maakte voor de kinderen tijdens de periode tussen de aankomst van de kinderen in België en hun inschrijving bij een Belgisch ziekenfonds aldus aanrekenen aan het ziekenfonds.

* *
*

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 255 tot 274, moet de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering iedere rechthebbende inschrijven die erom verzoekt.

[...]

⁷ **Art. 9.**

“Onverminderd specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen, wordt het verzoek ondertekend door de betrokkene ingediend bij de instelling van sociale zekerheid die tot taak heeft het te onderzoeken.

De instelling van sociale zekerheid die het schriftelijk verzoek ontvangt, zendt of overhandigt aan de sociaal verzekerde een ontvangstbewijs. Elk ontvangstbewijs moet de onderzoekstermijn van het verzoek vastgesteld in de betrokken regeling of sector alsook de toegepaste verjaringstermijn aanduiden. Een betaling of een verzoek om aanvullende inlichtingen geldt als ontvangstbewijs.”